Súd:	Okresný súd Levice
Spisová značka:	14C/231/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4314201094
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI:	ECLI:SK:OSLV:2016:4314201094.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: X. H., R.. XX. XX. XXXX, D. Č. XXX, toho času na neznámom mieste, zast. S. C., U.V. V. I. Q., o zaplatenie 182,72 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným dňa 24. 01. 2014 sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 182,72 eura s príslušenstvom. Svoju aktívnu legitimáciu na podanie návrhu odôvodnil zmluvou o postúpení pohľadávok. K veci samej uviedol, že postupca s odporkyňou uzatvorili dňa 19. 10. 2005 zmluvu č. 222467992, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol odporkyni peňažné prostriedky, ktoré však odporkyňa riadne a včas nevrátila. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1.018,82 eura, avšak navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20. 02. 2010 do 20. 09. 2010 v počte 8 po 22,84 eura, v celkovej výške 182,72 eura s príslušenstvom a to spočívajúcim v zákonných úrokoch z omeškania v kapitalizovanej výške 4,79 eura (za obdobie od 21. 02. 2010 do 20. 09. 2010) a vo výške 9% ročne zo sumy 182,72 eura od 21. 09. 2010 do zaplatenia.

Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 19. 03. 2014 č.k. 14Ro/22/2014-24, ktorý sa však nepodarilo doručiť odporkyni do vlastných rúk, preto bol uznesením zo dňa 20. 06. 2014 č.k. 14Ro/22/2014-38 zrušený a uznesením zo dňa 30. 06. 2015 č.k. 14C/231/2014-44 bol odporkyni ustanovený opatrovník na ochranu jej záujmov.

Dňa 22. 09. 2014 na ochranu záujmov odporkyne do konania vstúpil aj vedľajší účastník, voči ktorému vzniesol námietku neprípustnosti navrhovateľ, a preto súd uznesením zo dňa 07. 01. 2016 č.k. 14C/231/2014-49 vyhovel námietke neprípustnosti vstupu občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania.

Dňa 15. 03. 2016 opatrovníčka odporkyne vzniesla námietku premlčania.

Následne súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP v spojení s § 200ea OSP a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 156 ods. 1 OSP dňa 30. 03. 2016.

Po oboznámení sa s obsahom spisu súd zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 19. 10. 2005 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 0222467992, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 25.000,- Sk (829,85 eura) s úrokovou sadzbou 17,30% ročne do konečnej splatnosti úveru, poplatok za správu 50,- Sk (1,66 eura), výška splátky 688,- Sk (22,84 eura) mesačne k 20. dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20. 11. 2005 a konečná splatnosť úveru 20. 09. 2010. Splatnosť úrokov bola dohodnutá v posledný deň kalendárneho mesiaca.

Súčasťou zmluvy o splátkovom úvere boli aj všeobecné obchodné podmienky.

Dňa 16. 10. 2012 právny predchodca navrhovateľa oznámil odporkyni postúpenie pohľadávky a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE, súčasťou ktorej bola aj príloha č. 1.

Dňa 20. 12. 2013 bol zo strany navrhovateľa vykonaný pokus o zmier, v rámci ktorého bolo uvedené, že dlžná suma spolu predstavuje sumu 1.088,48 eura a lehota na plnenie bola stanovená do 04. 01. 2014.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. b) cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. mája 2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <http://www.epi.sk/zz/1964-40>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania. Je to uplynutie času určeného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku pariaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný, preto ho zamietol. Mal za to, že dňa 19. 10. 2005 právny predchodca navrhovateľa s odporkyňou uzatvoril zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru. Sám navrhovateľ potvrdil, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Okrem toho uviedol, že dňa 27. 09. 2012 došlo k postúpeniu pohľadávky, pričom táto skutočnosť bola odporkyni oznámená právnym predchodcom. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1.018,92 eura a pozostávala z istiny 628,27 eura, riadne úroku 126,21 eura a úroku z omeškania 264,44 eura, pričom úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatnil. V predmetnom konaní si navrhovateľ uplatnil splátky úveru splatné od 20. 02. 2010 do 20. 09. 2010 v počte 8 a celkovej výške 182,72 eura, nakoľko ich nepovažoval za premlčané. Dôvodil tým, že zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka.

S ohľadom na tvrdenie navrhovateľa súd nepopiera, že úver je absolútnym obchodom, a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Predmetná vec sa však vzťahuje aj na zákon o spotrebiteľských úveroch, ako správne uviedol navrhovateľ, a preto je regulovaná osobitnou právnou úpravou a to ustanoveniami Zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj Občianskeho zákonníka. Ide o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekventovanejšie občianskoprávne vzťahy a je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva, je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5MCdo 20/2009). Naviac, uvedený rozpor odstránilo aj ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

Aplikovanie ustanovení Obchodného zákonníka o premlčaní na predmetnú vec, preto považoval súd pre odporkyňu, ako spotrebiteľa, za nevýhodné a zhoršujúce jej postavenie. Vychádzal pritom z toho, že s Obchodným zákonníkom je spojená štvorročná premlčacia lehota (ktorá má práve pre stranu v postavení dlžníka v danej veci a aj spotrebiteľa rozhodujúci význam, keďže jemu vzniká dlh - povinnosť vrátiť majetkové plnenie, ktoré je predmetom premlčania), v porovnaní s kratšou premlčacou dobou v Občianskom zákonníku.

Keďže predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, práva a povinnosti z nej vyplývajúce je potrebné posudzovať podľa práva pre spotrebiteľa výhodnejšieho, t.j. podľa Občianskeho zákonníka, a preto s poukazom na splatnosť jednotlivých splátok mal za to, že navrhovateľ uplatnil premlčané splátky. Pri prvej uplatnenej splátke premlčacia doba uplynula dňa 20. 02. 2013 a pri poslednej uplatnenej splátke dňa 20. 09. 2013, pričom návrh bol podaný až dňa 24. 01. 2014, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá pri splátkach začína plynúť odo dňa ich zročnosti. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k zosplatneniu celého dlhu, ako aj bolo potrebné konštatovať, že uvedené by na danej situácii nič nezmenilo, pretože z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že dátum poslednej úhrady bol 20. 01. 2009. Vzhľadom na to, že v konaní bola vznesená námietka premlčania, súd v ďalšom konaní v záujme zásady hospodárnosti občianskeho súdneho konania nepristúpil už ku kontrole zmluvných podmienok, ako ani sa nezaoberal otázkou splatnosti celého záväzku.

Ako už bolo vyššie uvedené, navrhovateľ sa v konaní domáhal úhrady 8 splátok po 22,84 eura s tým, že splatnosť týchto splátok nastala od 20. 02. 2010 do 20. 09. 2010, teda premlčacia doba pre jednotlivé uplatnené splátky uplynula od 20. 02. 2013 do 20. 09. 2013 a navrhovateľ podal návrh až dňa 24. 01. 2014, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť pre jednotlivé splátky samostatne. Na uvedenú skutočnosť musel súd prihliadať vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú opatrovníčkou odporkyne, a preto návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporkyni, ktorá bola v konaní plne úspešná, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila, ako ani jej žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, na Okresnom súde Levice.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.